

5. Сапун В. А. Социалистическое правосознание и реализация советского права. — Владивосток, 1984.
6. Бура Н. А. Функции общественного правосознания. — К., 1986.
7. Соколов Н. Я. Профессиональное сознание юристов. — М., 1988.
8. Кулак Н.В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні./ Н.В. Кулак // Часопис Київського університету права – 2016. – № 4.
9. Байниязов П. С. Правосознание и российский правовой менталитет // Правоведение. — 2000. — № 2.

УДК 340

СПІВВІДНОШЕННЯ ЗЛОЧИНІВ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД СТУПЕНЯ НЕБЕЗПЕЧНОСТІ ДЛЯ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН

Студент Д.К.Бугай гр. БП-1-13
Наук. керівник к.н.з держ.управ. Кулак Н.В.
Київський національний університет технологій та дизайну

Злочин це суспільно небезпечне винне діяння, передбачене Кримінальним кодексом України (далі ККУ).

Злочин є вчинком людини, якому притаманні фізичні та психологічні властивості. Фізичні - рух або його відсутність, використання закономірностей навколишнього світу. Психологічні - прояв свідомості й волі, певна мотивація поведінки, її цілеспрямованість [1].

На відміну від інших вчинків людини, злочин за своєю соціальною сутністю є посяганням на ті відносини, що склалися в суспільстві та відображають його найважливіші інтереси, внаслідок чого охороняються законом про кримінальну відповідальність.

Щоб виник злочин необхідно:

- 1) діяння;
- 2) суспільна небезпека,
- 3) винність,
- 4) наявність статті в КК України, що передбачає відповідальність за таке діяння.

Діяння виражається в дії, або в активній формі поведінки, чи у бездіяльності (пасивна форма поведінки) [2].

Злочин як свідомий вольовий вчинок людини має бути виражений у конкретній дії або бездіяльності. Думки, погляди, переконання, що не дістали свого вираження в актах дії або бездіяльності, як би вони не суперечили інтересам суспільства, злочином визнаватися не можуть.

Виною є психічне ставлення особи до вчиненої дії чи бездіяльності та її наслідків, виражене у формі умислу або необережності. Вина — категорія

соціальна. Ця властивість вини виявляється у негативному чи зневажливому ставленні особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, до тих інтересів, соціальних благ, цінностей (суспільних відносин), що охороняються кримінальним законом [2].

Суспільна небезпека діяння полягає в тому, що внаслідок діяння завдається шкода суспільним відносинам. Суспільні відносини - зв'язок між людьми, який виникає в процесі їхньої спільної діяльності. В теорії права пострадянських країн найголовнішими серед зв'язків між людьми визнавалися економічні зв'язки, оскільки вони створюють базис суспільства та визначають всі інші суспільні відносини [2].

У сучасній теорії права демократичних держав перевага надається підходу до тлумачення суспільних відносин, запропонованому М. Вебером. Передумовою суспільства Вебер вважає не соціум, а конкретних індивідів. Згідно з його підходом, суспільні відносини не виражаються лише в зовнішніх актах поведінки, які складаються, наприклад, з приводу виробництва матеріальних благ [3].

Збереження життя людини є відносинами між людьми, в яких, з одного боку, людина має право на життя, а з іншого має обов'язок утримуватись від посягання на життя іншої людини. Смерть людини припиняє саму можливість існування відносин.

Оцінка суспільної небезпечності діяння як ознаки злочину закріплено на законодавчому рівні. ККУ (особлива частина) побудований за певною системою (поділ на розділи), в основу якої покладений родовий об'єкт злочинів. Родовий об'єкт — це певна група суспільних відносин, що відрізняються своєю однорідністю [2]. На підставі такої однорідності в особливій частині КК України злочини об'єднані за розділами. Розділи розташовуються в КК України в залежності від суспільної небезпеки. В першу чергу перелічені найбільш небезпечні для суспільства злочини, а далі - злочини, які мають меншу суспільну небезпеку [2].

З огляду на розташування розділів в ККУ злочини проти основ національної безпеки України є найбільш небезпечними посяганнями на суспільні відносини. До таких найбільш цінних відносин законодавець включає державну безпеку, обороноздатність, незалежність країни, її конституційний лад. Науковці зазначають, що родовим об'єктом цих злочинів є суспільні відносини, що забезпечують саме існування України як суверенної, незалежної, демократичної, соціальної та правової держави (ст. 1 Конституції України). Це дає підставу для визнання цих злочинів найбільш небезпечними і віднесення їх законодавцем, як правило, до особливо тяжких або тяжких злочинів⁶⁰.

Першою статтею особливої частини КК України є стаття 109, яка передбачає кримінальну відповідальність за дії, вчинені з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, а також змову про вчинення таких дій. Це діяння, з огляду на розташування статті в КК України, є найбільш соціально небезпечним злочином, який можна вчинити в Україні.

Таким чином, злочини проти життя та здоров'я особи знаходяться на другому місці після розділу про злочини проти основ національної безпеки України. Стаття «Умисне вбивство» (ст. 115 КК України) є лише шостою статтею особливої частини КК України.

Крім того, слід зауважити, що в Україні норми права, закріплені, та опубліковані, ще не є запорукою їх виконання. Прикладом служать остання події, пов'язані із політичною кризою на сході країни, та з порушенням прав осіб, що є активною та свідомою частиною суспільства [4].

Література:

1. Загальна теорія держави і права - М.В. Цвік - Харків: Право, 2002.
2. Кримінальне право України: Загальна частина: Підручник / М. І. Бажанов , Ю. В. Баулін, В. І. Борисов та ін.; Заред. проф. М. І. Бажанова , В. В. Сташиса, В. Я. Тація. — 2_е вид., перероб. і допов. — К.: Юрінком Інтер, 2005. — 480 с.
3. Поляков А. В. Общая теория права: Учебник. - СПб.: Издательский Дом С Петерб. гос. ун-та, 2005. - 370 с.
4. Кулак Н.В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні./ Н.В. Кулак // Часопис Київського університу права – 2016. – № 4.
5. «Human rights: theory and practice» Peer-reviewed materials digest (collective monograph) published following the results of the First International educational and scientific forum (Poland, January 23-28, 2017) – London: IASHE, 2017. – 184 p. // Kulak N. Natural rights: methods of protection – pp. 12-15.

УДК 338.0

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Студент О.Д. Логвіна, гр. СП1-16

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Готельно-ресторанне господарство в Україні перебуває в стадії становлення як самостійний сектор економіки та потребує ефективних рішень щодо його управління, тому, що у розвинених країнах світу готельно-ресторанний бізнес є основою туристичного бізнесу, який підтримує соціально-економічну сферу.

Створення ефективного механізму управління готельно-ресторанним бізнесом є актуальною задачею. Розвиток сфери готельно - ресторанних послуг сприяє розширенню та урізноманітненню національної економіки країни, що забезпечує розвиток туристичної галузі, економіки країни загалом та виступає у вигляді однієї із складових сфери обслуговування.

Розвиток готельно-ресторанного бізнесу в найбільшому ступені залежить від умов ринкового середовища, тому що пов'язаний зі сферою обслуговування